

REGLUGERÐ

um sölu og veitingar áfengis.

1. gr.

Um sölu áfengis frá Áfengis- og tóbaksverslun ríkisins og útsölustöðum hennar fer eftir þeim reglum, sem nánar eru ákveðnar í reglugerð þessari og gildandi lögum.

2. gr.

Áfengis- og tóbaksverslun ríkisins er auk þess sem hún selur áfengi í útstöðustöðum sínum heimilt að selja það frá aðalstöðvum sínum þeim er hér segir:

1. Veitingastöðum, er heimild hafa öðlast til veitinga áfengra drykkja, og kaupendum, er fá pantanir sínar sendar með pósti.
2. Læknum, sem rétt hafa til lyfjasölu, og lyfsölum, þó aðeins það áfengi, sem talið er í lyfjaskrá, og aðeins til lyfja, og í samræmi við reglugerð samkvæmt 2. málsg. 1. tölul. 11. gr. áfengislaganna.
3. Þeim, sem rétt hafa til þess að fá keyptan vínanda til iðnþarfa, efnarannsókna, náttúrugripasafna og annarra verklegra nota, svo og þeim, sem rétt hafa til sölu vínanda til eldsneytis, er gerður hefur verið óhæfur til drykkjar, hvort tveggja í samræmi við það er fyrir er mælt í reglugerð samkvæmt 3. tölul. 11. gr. áfengislaganna.
4. Forseta Íslands, Alþingi, ríkisstjórn, sveitarstjórnnum og erlendum sendiráðum til risnu.

3. gr.

Allt það áfengi, sem Áfengis- og tóbaksverslun ríkisins lætur af hendi, skal merkt nafni og/eða merki hennar. Áfengi, sem selt er veitingahúsum, skal ennfremur sérstaklega auðkennt með merki á hverri flösku.

Hver, sem notar eftirmynd af merkjum Áfengis- og tóbaksverslunar ríkisins eða misnotar þau á nokkurn hátt, sæti refsingu að lögum.

4. gr.

Óheimilt er Áfengis- og tóbaksverslun ríkisins og útsölustöðum hennar að afhenda áfengi nema gegn staðgreiðslu. Þetta á þó eigi við um sölu vínanda til lyfsala og lækna, sem rétt hafa til lyfjasölu.

5. gr.

Afgreiðslutími útsölustaðanna skal aldrei vera lengri en almennra verslana.

Útsölustaðirnir skulu vera lokaðir á helgidögum Þjóðkirkjunnar, á laugardögum og frá hádegi aðfangadag jóla. Ennfremur skulu útsölustaðirnir lokaðir þá daga, er almennar kosningar til Alþingis og sveitarstjórna fara fram, svo og sumardaginn fyrsta, 1. maí, 17. júní og fyrsta mánudag í ágúst.

6. gr.

Lögreglustjórum er heimilt að loka áfengisútsölu eða banna áfengisveitingar á veitingastöðum, sem leyfi hafa til áfengisveitinga, fyrirvaralaust um langan eða skamman tíma, þegar sérstaklega stendur á. Skal lögreglustjóri tilkynna dómsmálaráðuneytinu slíka ákvörðun svo skjótt sem aðstæður leyfa. Áfengis- og tóbaksverslun ríkisins eða veitingamaður, sem í hlut á, getur skotið ákvörðun lögreglustjóra til dómsmálaráðherra, en ekki frestar málskot framkvæmd lokunnarinnar eða veitingabannsins. Lögreglustjóri skal einnig tilkynna ráðuneytinu, er hann fellir niður slíka lokun eða veitingabann.

Á sama hátt er lögreglustjórum heimilt, ef sérstaklega stendur á, að banna um stundarsakir afhendingu áfengissendinga, þar á meðal úr pósti.

Ráðuneytið getur fyrirskipað lokun eða bann, er að framan greinir, svo og fellt niður ákvörðun lögreglustjóra um það efni.

7. gr.

Á veitingastað, þar sem leyfðar eru áfengisveitingar, mega þær fara fram sem hér segir:

1. Frá kl. 12.00 til kl. 14.30 laugardaga, sunnudaga og almenna frídaga.
2. Frá kl. 12.00 til kl. 14.30 aðra daga og þá aðeins til matargesta. Vinstúkum skal þó loka kl. 13.00.
3. Frá kl. 18.00 til kl. 23.30 alla daga vikunnar.

Ennfremur er heimilt að veita áfengi á herbergi til dvalargesta á gistihúsi frá kl. 14.30 til kl. 18.00.

Þar sem heimilt er að hafa veitingastaði opna lengur en til kl. 23.30 samkvæmt staðbundnum reglum er heimilt að veita áfengi meðan veitingastaður er opinn, þó ekki lengur en til kl. 02.30 aðfaranótt laugardags, sunnudags eða almenns frídags, en til kl. 00.30 aðra daga.

Lögreglustjóri getur leyft, að veitingar áfengis fari fram á öðrum tíma en að framan greinir, er sérstaklega stendur á, þó ekki lengur en svo, að áfengisveitingum sé hætt hálfri klukkustund áður en skemmtun, dansleik eða samkvæmi lýkur.

Fyrri helgidag stórhátíða þjóðkirkjunnar, aðfangadag jóla og föstudaginn langa er einungis heimilt að veita borðvín með mat á reglulegum matmálstíma, kl. 12.00 til kl. 13.30 og kl. 19.00 til kl. 21.00.

8. gr.

Veitingastað skal heimilt að leggja allt að 50% á kaupverð hans á áfengi, þegar neytendum er selt það í heilum eða hálfum flöskum, en þegar sala fer fram í minni skömmtum er veitingastað heimilt að leggja allt að 80% á kaupverðið. Á verðið eins og það hefur verið ákveðið samkvæmt framansögðu má einungis leggja þjónustugjald og söluskatt, eftir þeim reglum, sem um þau gjöld gilda.

Áfengis- og tóbaksverslun ríkisins skal semja verðskrá yfir útsöluverð áfengis á veitingastað. Á hverjum veitingastað, þar sem leyfðar eru áfengisveitingar, skal liggja frammi verðskrá, sem gestir eiga aðgang að, um verð á þeim áfengistegundum, sem þar eru á boðstólum. Skal í verðskránni miðað við það, að endanlegt verð veitinga til neytenda standi ávallt á heilli krónu, þannig að verðið hækki eða lækki í þá fjárhæð samkvæmt almennum reglum.

Áfengisskammtur skal miðaður við 3 cl. Óheimilt skal að nota önnur mælitæki en þau, sem hlotið hafa löggildingu.

9. gr.

Bannað er að bera með sér áfengi inn á veitingastaði, annað en það, sem þangað er flutt til heimilla veitinga. Á sama hátt er bannað að bera með sér áfengi út af veitingastað. Óheimilt er að leyfa þeim, sem eru greinilega undir áhrifum áfengis, aðgang að veitingastað. Veitingamönnum er skylt að gæta þess, að ekki sé brotið gegn þessum ákvæðum. Veitingamenn og þjónar þeira mega ekki vera undir áhrifum áfengis né neyta áfengra drykkja á veitingastað meðan áfengisveitingar fara þar fram.

10. gr.

Ungmönnum yngri en 18 ára er óheimil dvöl eftir kl. 20.00 á veitingastað, þar sem áfengisveitingar eru leyfðar, nema í fylgd með foreldrum sínum eða maka. Dyraverðir, eftirlitsmenn og framreiðslumenn skulu láta ungmenni, er koma á slíka staði eða dveljast þar eftir kl. 20.00 án samfylgdar foreldra sinna eða maka, sanna aldur sinn á þann hátt að sýna nafnskirteini með mynd eða á annan fullnægjandi hátt, enda sé ástæða til að ætla, að hlutaðeigandi hafi ekki náð 18 ára aldri.

11. gr.

Veitingamönnum, sem hafa með höndum veitingar áfengis, er skylt að gæta þess, að veitingar og umgengni séu með menningarbrag. Ber þeim að gæta þess, að veitingahús þeirra fullnægi ávallt þeim skilyrðum, sem í áfengislögunum eru sett fyrir því, að þeir geti öðlast leyfi til áfengisveitinga.

Matsnefnd vínveitingahúsa, sem samkvæmt 2. málgr. 12. gr. áfengislaganna er falið að dæma um, hvort veitingahús fullnægja skilyrðum b-liðar 1. málgr. 12. gr. laganna, skal einnig fylgjast með því, hvort veitingahús fullnægi ávallt þeim skilyrðum.

12. gr.

Ráðherra skipar, að fengnum tillögum lögreglustjóra, eftirlitsmenn samkvæmt 7. málgr. 12. gr. áfengislaganna, til að hafa eftirlit með þeim veitingastöðum, er leyfi hafa til áfengisveitinga. Skulu þeir fylgjast með því, að ákvæði þessarar reglugerðar og áfengislaganna séu haldin. Ber þeim að fylgjast mjög nákvæmlega með því, að ekki sé veitt áfengi yngri mönnum en 20 ára eða ölvuðum mönnum, og að haldnar séu reglur um leyfðan veitingatíma.

Eftirlitsmennirnir skulu starfa undir stjórn lögreglustjóra og gefa honum skýrslur um störf sín. Matsnefnd vínveitingahúsa skal hafa aðgang að þeim upplýsingum um rekstur vínveitingahúsa, sem ætla má að henni komi að gagni.

Frekari starfsreglur skulu eftirlitsmönnum settar í erindisbréfi, sem þeim skal setja að fengnum tillögum lögreglustjóra og áfengisvarnaráðs.

Veitingamönnum er skylt að greiða fyrir störfum eftirlitsmanna eftir föngum, og sjá um að þeir hafi athvarf á vissum stað í veitingahúsinu.

13. gr.

Löggæslumönnum er skylt að gefa sérstakar gætur að veitingastöðum, er hafa leyfi til áfengisveitinga.

14. gr.

Áfengi má hvorki afhenda eða veita þeim, sem er bersýnilega ölvuður.

Óheimilt er að selja þeim manni áfengi, er sekur hefur gerst um óleyfilega sölu eða bruggun áfengis. Skulu dómamarar tilkynna Áfengis- og tóbaksverlsun ríkisins, er framsendir tilkynningar útsölustöðum sínum, jafnóðum hverjir gerst hafa sekir um slík brot.

Yngri mönnum en 20 ára má ekki selja, veita eða afhenda áfengi með nokkrum hætti. Ávallt þegar ástæða er til að ætla, að kaupandi eða viðtakandi áfengis hafi ekki náð þessum aldri, skal sá, sem selur, veitir eða afhendir það, láta hlutaðeigandi sanna aldur sinn á þann hátt að sýna nafnskírteini með mynd eða á annan fullnægjandi hátt.

15. gr.

Heimilt er lögreglustjóra að veita félagum manna leyfi til áfengisveitinga í félagsherbergjum eða almennum veitingastöðum, öðrum en þeim, er um getur í 12. gr. áfengislaganna. Slíkt leyfi má þó einungis veita stjórnun félaganna, þegar um er að ræða árshátíðir félaganna eða samkvæmi innanfélagsmanna og gesta þeirra, sem haldnir eru af sérstöku tilefni. Eigi má þó veita leyfi, nema sýnt sé að félagsskapurinn í heild eða einstakir félagsmenn hafi ekki hagnað af. Leyfi má ekki veita skemmtifélögum. Ekki má heldur veita leyfi samkvæmum félaga, sem ætla má að til sé stofnað í tekjuskyni fyrir veitinga- eða skemmtistaði. Sannist, að félag misnoti áfengisveitingaleyfi eða afli þess undir fölsku yfirsikni, missir það rétt til að fá slík leyfi í tvö ár.

Lögreglustjóri skal eigi veita leyfi til áfengisveitinga samkvæmt 1. málsg. fyrir en lagðar hafa verið fram fullnægjandi sannanir fyrir því, að þeir, er leyfis leita, hafi rétt til þess. Eigi verður félagi veitt leyfi til áfengisveitinga á árshátíð nema einu sinni hvert ár. Lögreglustjóri skal ganga úr skugga um, að þau sérstöku tilefni til samkvæmishalds, sem tilgreind eru í leyfisbeiðni, séu fyrir hendi. Beiðni um leyfi skal vera skrifleg, svo og leyfi, sem veitt er. Skal þar getið tilefnis leyfisins og hvar og hvenær samkvæmi skuli haldið. Samrit leyfis skal jafnóðum sent dómsmálaráðuneytinu.

16. gr.

Engum er heimilt að auglýsa áfengi eða einstakar áfengistegundir. Með auglýsingu er m. a. átt við hvers kyns tilkynningu eða birtingu til almennings og hverja þá aðferð aðra, sem felur í sér hvatningu til kaupa eða neyslu áfengis.

17. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt áfengislögum nr. 82 2. júlí 1969, öðlast þegar gildi. Jafnframt er felld úr gildi reglugerð nr. 118 9. september 1954 um sölu og veitingar áfengis með síðari breytingum.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 18. maí 1983.

Friðjón Þórðarson.

Ólafur W. Stefánsson.

AUGLÝSING

um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á óverkuðum saltfiski fyrir framleiðslutímabilið frá 1. mars til 31. maí 1983.

Með skírskotun til laga nr. 72 28. maí 1969, um Verðjöfnunarsjóð fiskiðnaðarins og samkvæmt tillögum stjórnar Verðjöfnunarsjóðs, hefur ráðuneytið staðfest eftirfarandi verðgrundvöll á óverkuðum saltfiski fyrir framleiðslutímabilið frá 1. mars til 31. maí 1983:

Óverkaður saltfiskur:	U.S. \$ pr. lest fob.
Stórfiskur nr. 1	2.500,00
Millifiskur nr. 1	2.300,00
Smáfiskur 40/60 nr. 1	2.000,00
Smáfiskur 60/100 nr. 1	1.850,00

Verðbil verður 2% og miðast við verðhækkun eingöngu.

Greiðslur í sjóðinn verða 50% af verðbreytingu frá grundvallarverði að viðbættu verðbili, en greiðslur úr sjóðnum 50% af verðbreytingu frá grundvallarverði án verðbils.

Grundvallarverð miðast við viðskiptagengi (skilagengi) eins og það verður á hverjum tíma.

Sjávarútvegsráðuneytið, 18. maí 1983.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Kristín Magnússon.